

Категорія справи № 753/17617/16-ц: **Цивільні справи; Позовне провадження; Спори, що виникають із договорів; Спори, що виникають із договорів страхування.**

Надіслано судом: **15.06.2017**. Зареєстровано: **15.06.2017**. Оприлюднено: **19.06.2017**.

ДАРНИЦЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.КИЄВА

справа № 753/17617/16-ц

провадження № 2/753/1497/17

Р І Ш Е Н Н Я

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"30" травня 2017 р. Дарницький районний суд м. Києва в складі

головуючого судді

Колесника О.М.

при секретарі

Заболотній Л.Г.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві цивільну справу за позовом ТзДВ „Страхова компанія „Альфа-Гарант“ до ОСОБА_2 про відшкодування матеріальної шкоди в порядку регресу,

В С Т А Н О В И В:

Позивач звернувся до суду з позовом до відповідача, про відшкодування матеріальної шкоди в порядку регресу, посилаючись на те, що 17.09.2015 року між ТзДВ «Страхова компанія «Альфа-Гарант» та ОСОБА_3 було укладено договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів № АЕ/5251904, відповідно до якого було застраховано автомобіль «Шевроле Лачетті», д.н.з. НОМЕР_1. Під час дорожньо-транспортної пригоди, винним в якій за рішенням суду було визнано ОСОБА_2, що знаходився за кермом автомобіля «Шевроле Лачетті», д.н.з. НОМЕР_1, застрахованого позивачем, автомобілю «Ніссан», д.н.з. НОМЕР_3, що належить ОСОБА_4, було спричинено механічні пошкодження. В подальшому ТзДВ «Страхова компанія «Альфа-Гарант» виплатило потерпілій особі суму страхового відшкодування. Відповідач не виконав вимогу закону та не попередив позивача у триденний термін про страховий випадок, у зв'язку з чим у ТзДВ «Страхова компанія «Альфа-Гарант» виникло право вимоги стягнення суми страхового відшкодування з відповідача. Позивач звертався до ОСОБА_2 з письмовими претензіями про відшкодування шкоди у порядку регресу, однак заявлені позивачем вимоги залишились невиконаними.

В судові засідання представник позивача Ліповуз Д.І. не з'явився, надав суду заяву про розгляд справи у його відсутність, в якій вказав, що заявлені вимоги підтримує в повному обсязі, проти ухвалення заочного рішення не заперечує (а.с.68).

Представник відповідача ОСОБА_6 в судовому засіданні вимоги позову не визнав та просив відмовити у їх задоволенні, оскільки вони є необґрунтованими.

Заслухавши думку представника відповідача, дослідивши матеріали справи, суд вважає встановленими наступні факти та відповідні їм правовідносини.

Автомобіль «Ніссан Ноут», д.н.з. НОМЕР_3, коричневого кольору, належить ОСОБА_4, що підтверджується свідоцтвом про реєстрацію транспортного засобу серії НОМЕР_4 (а.с.9).

17.09.2015 року між ТзДВ «Страхова компанія «Альфа-Гарант» та ОСОБА_3 було укладено договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів №АЕ/5251904, яким застраховано автомобіль «Шевроле Лачетті», д.н.з. НОМЕР_1. За даним полісом ліміт відповідальності за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю становить 100 000 грн., а за шкоду, заподіяну майну - 50 000 грн., франшиза - 1 000 грн., строк дії полісу з 18.09.2015 до 17.09.2016 року (а.с.4).

08.10.2015 року о 21 год. 20 хв. ОСОБА_2, керуючи автомобілем «Шевроле Лачетті», д.н.з. НОМЕР_1, по просп. Повітрофлотському не дотримався безпечної дистанції, внаслідок чого здійснив зіткнення з автомобілем марки «Ніссан», д.н.з. НОМЕР_3, який у свою чергу від сили удару зіткнувся з автомобілем марки «Деу Ланос», д.н.з. 01462КА, який стояв попереду, чим порушив вимоги п. 13.1 ПДР, тобто вчинив правопорушення, передбачене ст.124 КУпАП.

Відповідно до постанови Солом'янського районного суду м. Києва від 24.11.2015 року, відповідача визнано винним у зазначеній вище ДТП (а.с.5). Вказана постанова не оскаржувалась та набрала законної сили.

Згідно ч.4 ст.61 ЦПК України, постанова суду у справі про адміністративне правопорушення, що набрала законної сили обов'язкова для суду, що розглядає справу про цивільно-правові наслідки дій особи, стосовно якої ухвалено постанову суду, з питань, чи мали місце ці дії та чи вчинені вони цією особою.

Зазначена ДТП визнана страховою подією, з настанням якої виникає обов'язок страховика виплатити страхове відшкодування. На підставі страхового акту № ЦВ/15/2189 від 27.01.2016 року (а.с.35) позивачем на рахунок ОСОБА_4 було сплачено 40 271,91 грн., що підтверджується копією платіжного доручення №18578 від 27.01.2016 року (а.с.37).

Відповідно до ст. 993 ЦК України, до страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором майнового страхування, у межах фактичних витрат переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за завдані збитки.

Відповідно до ст. 27 Закону України «Про страхування», до страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором майнового страхування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

Відповідно до ст. 33 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», у разі настання ДТП, яка може бути підставою для здійснення страхового відшкодування (регламентної виплати), водій транспортного засобу, причетний до такої пригоди, зобов'язаний невідкладно, але не пізніше трьох робочих днів з дня настання дорожньо-транспортної пригоди, письмово надати страховику, з яким укладено договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду встановленого МТСБУ зразка, а також відомості про місцезнаходження свого транспортного засобу та пошкодженого майна, контактний телефон та свою адресу. Якщо водій транспортного засобу з поважних причин не мав змоги виконати зазначений обов'язок, він має підтвердити це документально.

Відповідно до ст.360-7 ЦПК України рішення Верховного Суду України, прийняте за наслідками розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначену норму права, та для всіх судів України. Суди зобов'язані привести свою судову практику у відповідність із рішенням Верховного Суду України.

Як вирішено у правовій позиції, викладеній у Постанові Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 16.09.2015 року №6-284цс15, підпунктом 33.1.4 пункту 33.1 статті 33, підпунктом «г» підпункту 38.1.1 пункту 38.1 статті 38 Закону України від 01.07.2004 року №1961-IV «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» встановлено обов'язок особи невідкладно, але не пізніше трьох робочих днів з дня настання дорожньо-транспортної пригоди, яка може бути підставою для здійснення страхового відшкодування, письмово повідомити страховика про настання ДТП. Такий обов'язок встановлений законодавством для надання страховику можливості перевірити обставини ДТП власними силами і запобігти необґрунтованим виплатам. Оскільки факт настання страхового випадку ніким не оспорується; він зафіксований правоохоронними органами; відповідач, як особа, винна в ДТП, притягнутий до адміністративної відповідальності; сам позивач його визнав, добровільно сплативши страхове відшкодування, тому сам по собі факт неповідомлення відповідачем страховику про настання страхового випадку не може бути покладений в основу ухвалення рішення, яке в своїй основі повинно базуватись на загальних положеннях про відшкодування збитків у позадоговірних зобов'язаннях, адже регресні зобов'язання входять до групи позадоговірних, тому спори з них мають вирішуватися у загальному порядку відшкодування збитків.

Враховуючи вищевикладене, беручи до уваги, що настання страхового випадку в результаті ДТП, що відбулась 08.10.2015 року ніким не оспорується, ОСОБА_2, як особа, винна в ДТП, притягнутий до адміністративної відповідальності, позивач також визнав страховий випадок, сплативши страхове відшкодування, тому у суду немає підстав для задоволення позовних вимог та стягнення з відповідача на користь позивача матеріальної шкоди в порядку регресу з причин неповідомлення ОСОБА_2 позивача про настання вказаного страхового випадку не пізніше трьох робочих днів з дня настання даної дорожньо-транспортної пригоди.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 10, 60, 61, 79, 88, 208, 209, 212-218 ЦПК України, ст. 27 Закону України «Про страхування», Закон України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», Постанова Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 16.09.2015 року №6-284цс15, суд

В И Р І Ш И В:

В задоволенні позову ТзДВ „Страхова компанія „Альфа-Гарант" до ОСОБА_2 про відшкодування 40 271 грн. 91 коп. матеріальної шкоди в порядку регресу, 1378 грн. судового збору відмовити.

Апеляційна скарга на рішення суду може бути подана до Апеляційного суду м. Києва протягом 10 днів з дня проголошення вступної та резолютивної частини рішення через Дарницький районний суд м. Києва.

СУДДЯ:

О.М. КОЛЕСНИК